

Када је актуелни председник Србије обзанио, недуго пошто је изабран, да ће спољну политику водити на Милошев начин, то је углавном протумачено класично, у смислу да ће то бити лукава политика која ће подразумевати вешто коришћење слабости “Турске“ и различите интересе које су велике силе имале на овом простору. Милош Обреновић је у томе заиста био веома вешт. Признајемо му и способност дипломатије, а као један од највећих успеха његове владавине Султанов Хатишериф из 1830. године, као акт о одређеној унутрашњој самоуправи. Успео је и у томе да му Турци признају и наследно кнежевско достојанство.

Међутим, постоје две ствари које се занемарују када се данас председник Србије позива на Милоша и његову политику:

- Као прво, Србија у то време није била независна држава, већ део Османског царства.

- Као друго, Милош је био аустрофил. Водио је и бизнис трговине свињама са Аустријом који му је донео велике личне бенефите. Сви каснији Обреновићи такође су водили аустрофилску политику.

